

Oplysninger om virksomheders emissioner kan efter omstændighederne være omfattet af reglerne i offentlighedslovens § 12, stk. 2, nr. 2. Her er det slået fast i Ombudsmandens praksis (f.eks. FOB 1983, s. 175), at oplysninger om udledninger til omgivelserne alene kan undtages, når det konkret er dokumenteret, at udleveringen af oplysningerne vil medføre væsentlig økonomisk skadevirkning for virksomheden.

Selvom bestemmelsen således har et snævert anvendelsesområde, kan det ikke udelukkes, at den konkret vil kunne finde anvendelse i forbindelse med oplysninger om en virksomheds emissioner.

Det foreslås på den baggrund, at offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, ikke længere skal gælde for miljøoplysninger, der har karakter af emissionsoplysninger, og som er relevante for beskyttelsen af miljøet.

Begrebet emission er ikke nærmere defineret i konventionen, men må omfatte ikke blot faste, flydende eller luftformige udledninger, men tillige støj og vibrationer. Med emissionsoplysninger menes således udledninger af enhver art til vand, jord, luft og undergrund.

Endvidere er det heller ikke nærmere beskrevet i konventionen, hvad der skal til, for at oplysningen er relevant for beskyttelsen af miljøet. Det må antages, at der skal være tale om oplysninger om emissioner med en vis skadevirkning for miljøet.

Af den foreslåede § 2, stk. 4, fremgår, at emissionsoplysninger vil kunne undtages, hvis det i øvrigt er i overensstemmelse med konventionen. Det indebærer, at emissionsoplysninger vil kunne undtages med henvisning til andre af konventionens undtagelsesregler.

Herefter vil oplysninger om emissioner, der er relevante for beskyttelsen af miljøet, fremover kunne undtages, når man er inden for området af lov om offentlighed i forvaltningen § 12, stk. 1, nr. 2, og konventionens regler giver mulighed for at undtage oplysningen.

I den forbindelse kan der navnlig peges på konventionens artikel 4, stk. 4, litra e, der vedrører hensynet til beskyttelsen af immaterielle rettigheder. Dette begreb er bredt angivet i konventionen, og det lægges til grund, at det både omfatter immaterielle rettigheder, der er retligt beskyttede via reglerne om patenter, ophavsrettigheder, mønsterrettigheder m.v. og ukendte produktionsmetoder, som ville kunne opnå immaterialretlig beskyttelse, men hvor producenten ikke har ansøgt herom.

Lovforslagets nr. 4 knytter for det tredje an til de bredere undtagelsessituationer, som myndighederne kan henvise til, jf. lov om offentlighed i forvaltningen § 13, stk. 1, nr. 4-6.

Offentlighedslovens § 13, stk. 1, indeholder mulighed for efter et konkret skøn at begrænse retten til aktindsigt af hensyn til det offentliges kontrol-, regulerings- og planlægningsvirksomhed (nr. 4), det offentliges økonomiske interesser (nr. 5) og private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet (nr. 6). Det følger herudover af offentlighedslovens § 13, stk. 2, at myndighederne under alle omstændigheder skal udlevere de oplysninger, der ikke har følsom karakter (ekstraheringspligt).

Lovforslaget indeholder en fortolkningsregel, hvor efter oplysninger alene kan undtages efter disse bestemmelser, i det omfang dette ikke vil stride imod reglerne i konventionens artikel 4.

En sådan fortolkningsregel gælder allerede i nogen grad i dag, idet det fremgår af bemærkningerne til miljøoplysningsloven fra 1994, at adgangen til at nægte aktindsigt efter offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6, af hensyn til gennemførelsen af direktivet forudsættes begrænset til helt bestemte situationer, hvor undtagelsen er forenelig med direktivet. Det drejer sig om miljøoplysninger, der er givet fra tredjemand, uden at denne var forpligtet til det, og oplysninger der, hvis de offentliggøres, kan skade miljøet.

Denne fortolkningsregel indsættes nu i loven med en henvisning til konventionen og udvides til at omfatte § 13, stk. 1, nr. 4, 5 og 6.

I forhold til § 13, stk. 1, nr. 4, vil dette indebære, at begrænsning i adgangen til aktindsigt i miljøoplysninger alene med henvisning til, at det vil være skadeligt for det offentliges kontrol-, regulerings-, eller planlægningsvirksomhed herefter ikke vil være mulig. Det vil være en forudsætning for hemmeligholdelse, at det kan forenes med en af undtagelsessituationerne i konventionens artikel 4, herunder at det f.eks. sker af hensyn til den fortrolige karakter af myndighedernes forhandlinger (artikel 4, stk. 4, litra a) den foreløbige karakter af dokumentet (artikel 4, stk. 3, litra c) m.v.

I forhold til offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 5, vil reglen indebære, at begrænsning i aktindsigten med henvisning til det offentliges økonomiske interesser ligeledes kun vil være mulig, når hemmeligholdelse er båret af grunde, der er forenelige med konventionen, herunder f.eks. det offentliges forretningshemmeligheder (artikel 4, stk. 4 litra d) eller hensynet til den fortrolige karakter af myndighedernes forhandlinger (artikel 4, stk. 4, litra a).

I forhold til § 13, stk. 1, nr. 6, vil reglen indebære, at der fremover kan undtages oplysninger, når man er indenfor rammerne af § 13, stk. 1, nr. 6, og situationen samtidig kan forenes med en af undtagelsessituatio-